

Briselē, 2025. gada 10. jūnijā
(OR. en)

8375/25

Starpiestāžu lieta:
2024/0187(CNS)

JAI 506
FRONT 101
VISA 63
FREMP 100
NO
CH
LI
IS

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats:	PADOMES REGULA par Savienības pilsoņu personas apliecību un Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties, izsniegto uzturēšanās dokumentu drošības uzlabošanu
---------	---

PADOMES REGULA (ES) 2025/...

(... gada ...)

**par Savienības pilsoņu personas apliecību un Savienības pilsoņiem
un viņu ģimenes locekļiem, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties,
izsniegto uzturēšanās dokumentu drošības uzlabošanu**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu¹,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

¹ 2025. gada 2. aprīļa atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

tā kā:

- (1) Līgumā par Eiropas Savienību (LES) ir pausta apņemšanās atvieglot personu brīvu pārvietošanos, vienlaikus nodrošinot Eiropas tautu drošību un aizsargātību, saskaņā ar LES un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) noteikumiem izveidojot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.
- (2) Savienības pilsonība nodrošina ikvienam Savienības pilsonim tiesības brīvi pārvietoties, ievērojot konkrētus ierobežojumus un nosacījumus. Minēto tiesību īstenošanu nodrošina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK². Arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ("Harta") 45. pantā ir paredzēta pārvietošanās un uzturēšanās brīvība. Pārvietošanās brīvība ietver tiesības izceļot no dalībvalstīm un ieceļot dalībvalstīs, izmantojot derīgu personas apliecību vai pasi.

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

- (3) Ievērojot Direktīvu 2004/38/EK, dalībvalstīm ir jāizsniedz saviem valstspiederīgajiem personas apliecības vai pasēs un jāatjauno šie dokumenti saskaņā ar saviem tiesību aktiem. Turklāt minētā Direktīva paredz, ka dalībvalstis var pieprasīt Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem reģistrēties attiecīgajās iestādēs. Dalībvalstīm ir jāizsniedz Savienības pilsoņiem reģistrācijas apliecības atbilstoši minētajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem. Ievērojot minēto direktīvu, dalībvalstīm ir arī jāizsniedz uzturēšanās atļaujas ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, un, saņemot pieteikumu, ir jāizsniedz dokumenti, kas apliecina pastāvīgu uzturēšanos, un ir jāizsniedz pastāvīgas uzturēšanās atļaujas.
- (4) Direktīvā 2004/38/EK ir paredzēts, ka dalībvalstis var noteikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai liegtu, izbeigtu vai atsauktu ar minēto direktīvu piešķirtās tiesības, ja notiek to ļaunprātīga izmantošana vai krāpšana. Dokumentu viltošana vai nepatiess būtisku faktu atspoguļojums attiecībā uz uzturēšanās tiesību piešķiršanas nosacījumiem ir identificēti kā tipiskākie krāpšanas gadījumi saistībā ar minēto direktīvu.
- (5) Pirms noteikumu pieņemšanas Savienības līmenī pastāvēja ievērojamas atšķirības starp valsts personas apliecību un citā dalībvalstī uzturošos Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu uzturēšanās dokumentu drošības līmeņiem. Šādas atšķirības paaugstina falsificēšanas un dokumentu viltošanas risku un pilsoņiem rada arī praktiskas grūtības, kad viņi vēlas izmantot savas tiesības brīvi pārvietoties.

- (6) Droši ceļošanas un personu apliecinoši dokumenti ir būtiski svarīgi, lai nepieciešamības gadījumā bez šaubām varētu noteikt personas identitāti. Augsts dokumentu drošības līmenis ir svarīgs, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu un draudus iekšējai drošībai, jo īpaši saistībā ar terorismu un pārobežu noziedzību. Agrāk nepietiekami drošas valsts personas apliecības ir bijušas viens no visbiežāk atklātajiem viltotajiem dokumentiem, ko izmanto ceļošanai Savienībā.
- (7) Lai atturētu no identitātes viltošanas, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to tiesību aktos ir paredzēti atbilstīgi sodi par identifikācijas dokumentu falsificēšanu un viltošanu un šādu falsificētu vai viltotu dokumentu izmantošanu.
- (8) Autentisku un drošu personas apliecību izsniegšanai ir nepieciešams uzticams identitātes reģistrācijas process un droši “izcelsmes” dokumenti, kas iesniegti kā pamatojums pieteikumam. Ņemot vērā, ka arvien biežāk tiek izmantoti viltoti izcelsmes dokumenti, Komisijai, dalībvalstīm un attiecīgajām Savienības aģentūrām būtu jāturpina sadarboties, lai mazinātu izcelsmes dokumentu viltošanas iespējas.
- (9) Šajā regulā dalībvalstīm nav noteikts pienākums ieviest personas apliecības vai uzturēšanās dokumentus, ja tie nav paredzēti valsts tiesību aktos, un tā neietekmē dalībvalstu kompetenci saskaņā ar valsts tiesību aktiem izsniegt citus uzturēšanās dokumentus, kas neietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā, piemēram, izsniegt uzturēšanās atļaujas visiem pastāvīgajiem iedzīvotājiem konkrētajā teritorijā neatkarīgi no viņu valstspiederības. Turklāt šī regula neietekmē no Tiesas judikatūras izrietošo principu, ka tiesības uz brīvu pārvietošanos un uzturēšanos var apliecināt ar jebkādiem pierādījumiem.

- (10) Šī regula neliedz dalībvalstīm identifikācijas nolūkā bez diskriminācijas pieņemt dokumentus, kas nav ceļošanas dokumenti, piemēram, autovadītāja apliecības.
- (11) Pilsoņiem, kuru tiesības brīvi pārvietoties ir ierobežotas saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem, izsniegti identifikācijas dokumenti, kuros skaidri norādīts, ka tos nevar izmantot kā ceļošanas dokumentus, nebūtu jāuzskata par dokumentiem, uz kuriem attiecas šīs regulas darbības joma.
- (12) Ceļošanas dokumentus, kuri atbilst Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas (*ICAO*) dokumenta 9303 Par mašīnlasāmiem ceļošanas dokumentiem (septītais izdevums, 2015. gads) ("*ICAO* dokuments 9303") 5. daļai un kuri dalībvalstī, kas izsniegusi dokumentu, netiek izmantoti identifikācijas mērķiem, piemēram, Īrijas izsniegta pases apliecība, nebūtu jāuzskata par dokumentiem, uz kuriem attiecas šīs regulas darbības joma.
- (13) Atsauce šajā regulā uz *ICAO* dokumentu 9303 nebūtu jāsaprot kā tāda, kas liedz dalībvalstīm piemērot turpmākos izdevumos noteiktās specifikācijas.

- (14) Šī regula neietekmē iespēju dalībvalstīm izmantot personas apliecības un uzturēšanās dokumentus ar eID funkciju citiem nolūkiem, un tā neietekmē arī noteikumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 910/2014³, kura paredz elektroniskās identifikācijas savstarpēju atzīšanu Savienības mērogā attiecībā uz piekļuvi sabiedriskajiem pakalpojumiem un palīdz pilsoņiem, kuri pārceļas uz citu dalībvalsti, nosakot elektroniskās identifikācijas līdzekļu savstarpēju atzīšanu, ievērojot konkrētus nosacījumus. Uzlabotām personas apliecībām būtu jānodrošina vieglāka identifikācija un jāveicina labāka piekļuve pakalpojumiem.
- (15) Lai varētu pienācīgi pārbaudīt personas apliecības un uzturēšanās dokumentus, dalībvalstīm katram dokumentu veidam, uz ko attiecas šī regula, ir jāizmanto pareizais nosaukums. Lai atvieglotu dokumentu, uz kuriem attiecas šī regula, pārbaudi citās dalībvalstīs, dokumenta nosaukumam papildus vajadzētu būt arī vismaz vienā citā Savienības oficiālajā valodā. Ja dalībvalstis personas apliecībām jau izmanto ierastu apzīmējumu, kas nav ar nosaukumu “Personas apliecība”, tām vajadzētu būt iespējai turpināt lietot šādu apzīmējumu savā oficiālajā valodā vai valodās. Tomēr nākotnē nebūtu jāievieš jauni apzīmējumi.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj>).

- (16) Lai pārbaudītu, vai dokuments ir autentisks, un noskaidrotu personas identitāti, ir vajadzīgi aizsardzības elementi. Drošības standartu minimuma noteikšana un biometrisko datu iekļaušana personas apliecībās un ģimenes locekļu, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, uzturēšanās atļaujās ir svarīgs solis virzībā uz minēto dokumentu drošāku izmantošanu Savienībā. Šādu biometrisko identifikatoru iekļaušanai būtu jānodrošina tas, ka Savienības pilsoņi var pilnībā izmantot savas tiesības brīvi pārvietoties.
- (17) Biometrisko datu, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679⁴, proti, turētāja sejas attēla un divu pirkstu nospiedumu, glabāšana personas apliecībās un uzturēšanās atļaujās, kā jau ir paredzēts attiecībā uz Savienības pilsoņu biometriskajām pasēm un trešo valstu valstspiederīgo uzturēšanās atļaujām, ir piemērota metode, kā ticamu identifikāciju un autentifikāciju apvienot ar krāpšanas riska samazināšanu, lai uzlabotu personas apliecību un uzturēšanās atļauju drošību. Kā Tiesa ir apstiprinājusi, pirkstu nospiedumu obligāta iekļaušana datu nesējā ir saderīga ar pamattiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību, kas garantētas Hartas 7. un 8. pantā.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

- (18) Vispārējai praksei vajadzētu būt tādai, ka dalībvalstīm, pārbaudot dokumenta autentiskumu un turētāja identitāti, būtu pirmām kārtām jāpārbauda sejas attēls un, ja tas nepieciešams, lai nešaubīgi pārliecinātos par dokumenta autentiskumu un turētāja identitāti, dalībvalstīm būtu jāpārbauda arī pirkstu nospiedumi.
- (19) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka gadījumos, kad biometrisko datu pārbaude neapstiprina dokumenta autentiskumu vai dokumenta turētāja identitāti, kvalificēti darbinieki veic obligātu manuālo pārbaudi.
- (20) Šī regula neparedz juridisko pamatu tam, lai dalībvalstīs tiktu izveidotas vai uzturētas valsts līmeņa datubāzes biometrisko datu uzglabāšanai, kas ir valsts tiesību aktu jautājums, kam ir jāatbilst Savienības tiesību aktiem par datu aizsardzību, tostarp attiecībā uz to nepieciešamības un samērīguma prasībām. Turklāt šī regula neparedz juridisku pamatu centralizētas datubāzes izveidei vai uzturēšanai Savienības līmenī.

- (21) Sejas attēlam, ko glabā personas apliecību un uzturēšanās dokumentu datu nesējā, būtu jāpiekļūst tikai pienācīgi pilnvarotiem kompetento valsts iestāžu, Savienības aģentūru un privātu struktūru darbiniekiem ar mērķi pārbaudīt dokumenta autentiskumu vai pārbaudīt turētāja identitāti situācijās, ja uzrādīt dokumentu ir tiesību aktos noteikta prasība. Šādai piekļuvei būtu jāatbilst Savienības tiesību aktiem par datu aizsardzību. Turklāt būtu jāprasa, lai privātas struktūras saņemtu turētāja piekrišanu piekļuvei sejas attēlam, ja vien Savienības vai valsts tiesību aktos nav paredzēts, ka konkrētajā gadījumā šāda piekrišana nav vajadzīga. Tādējādi datu subjekta piekrišana būtu jāsaprot kā papildu aizsardzības pasākums, un tai pašai par sevi nebūtu jākalpo par juridisku pamatu apstrādei, ko veic privātas struktūras. Šajā regulā neparedz noteikumus par sejas attēlu saglabāšanu ārpus personas apliecību un uzturēšanās dokumentu datu nesēja pēc tam, kad tiem ir piekļūts. Šāda saglabāšana būtu jāparedz citos Savienības vai valsts tiesību aktos, kuriem jāatbilst Savienības tiesību aktiem par datu aizsardzību, un tas būtu jāveic tikai ar mērķi pārbaudīt dokumenta autentiskumu vai turētāja identitāti. Turklāt sejas attēlus nebūtu jāsaglabā ilgāk, nekā tas ir nepieciešams minētajiem mērķiem, tie būtu jādzēš, tiklīdz pārbaude ir pabeigta, un tie nebūtu jāpārsūta trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, ja vien to neatļauj Savienības tiesību akti par datu aizsardzību. Minētie aizsardzības pasākumi ir paredzēti, lai nodrošinātu sejas attēla pienācīgu aizsardzību, vienlaikus neliedzot to izmantot dokumenta turētāja labā, jo īpaši pārrobežu ceļošanas kontekstā.

- (22) Datu nesējā glabāto pirkstu nospiedumu pārbaude būtu jāveic tikai pienācīgi pilnvarotiem kompetento valsts iestāžu un Savienības aģentūru darbiniekiem un tikai tad, ja uzrādīt dokumentu ir Savienības vai valsts tiesību aktos noteikta prasība. Pirkstu nospiedumi, kuriem piekļūts minētajā nolūkā, nebūtu jā saglabā.
- (23) Biometriskie dati, kas tiek glabāti personas apliecību vai uzturēšanās dokumentu personalizēšanas nolūkā, būtu jāglabā īpaši drošā veidā un ne ilgāk par 90 dienām no izsniegšanas datuma, kas uzdrukāts uz dokumenta personalizēšanas laikā. Pēc minētā laikposma minētie biometriskie dati būtu nekavējoties jāizdzēš vai jāiznīcina. Šī regula nebūtu jāsaprot kā tāda, kas aizliedz minēto datu apstrādi, ja to prasa Savienības vai valsts tiesību akti, saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par datu aizsardzību.
- (24) Šajā regulā būtu jāņem vērā *ICAO* dokumentā 9303 noteiktās specifikācijas, kas nodrošina globālu sadarbību, tajā skaitā attiecībā uz mašīnlasāmību un vizuālās pārbaudes izmantošanu.
- (25) Dalībvalstīm būtu jāspēj nolemt, vai dokumentā, uz kuru attiecas šī regula, iekļaujams personas dzimums. Ja dalībvalsts šādā dokumentā iekļauj personas dzimumu, būtu attiecīgi jāizmanto *ICAO* dokumentā 9303 paredzētās specifikācijas “F”, “M” vai “X” vai atbilstošais saīsinājums (pirmais burts), ko izmanto minētās dalībvalsts valodā vai valodās.

- (26) Lai nodrošinātu, ka attiecībā uz personas apliecībām un uzturēšanās atļaujām attiecīgā gadījumā tiek pienācīgi ņemti vērā turpmāki drošības standarti un tehniskās specifikācijas, kas pieņemti, ievērojot Padomes Regulu (EK) Nr. 1030/2002⁵, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁶. Šajā nolūkā Komisijai būtu jāsaņem palīdzība no komitejas, kas izveidota ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1683/95⁷ 6. pantu. Vajadzētu būt iespējamam, ka pieņemtie īstenošanas akti vajadzības gadījumā paliek slepeni, lai novērstu viltošanas un falsifikācijas risku.

⁵ Padomes Regula (EK) Nr. 1030/2002 (2002. gada 13. jūnijs), ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem (OV L 157, 15.6.2002., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1030/oj>).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

⁷ Padomes Regula (EK) Nr. 1683/95 (1995. gada 29. maijs), ar ko nosaka vienotu vīzu formu (OV L 164, 14.7.1995., 1. lpp., <http://data.europa.eu/eli/reg/1995/1683/oj>).

- (27) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiek ieviestas atbilstošas un efektīvas biometrisko identifikatoru vākšanas procedūras un ka šādas procedūras atbilst Hartā, Eiropas Padomes Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par bērna tiesībām noteiktajām tiesībām un principiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka visā datu vākšanas procedūrā tiek pirmām kārtām ņemtas vērā bērna intereses. Minētajā sakarā kvalificēti darbinieki būtu atbilstīgi jāapmāca, kā savākt biometriskos identifikatorus bērnam piemērotā veidā.
- (28) Situācijās, kad rodas grūtības saistībā ar biometrisku identifikatoru vākšanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ir ieviestas atbilstošas procedūras, lai respektētu attiecīgās personas cieņu. Tāpēc būtu jāņem vērā īpaši apsvērumi saistībā ar dzimumu un bērnu un neaizsargātu personu īpašajām vajadzībām. Kvalificēti darbinieki būtu jāapmāca par paraugpraksi biometrisku identifikatoru vākšanai no bērniem un neaizsargātām personām.
- (29) Drošības un formas standartu minimuma ieviešanai attiecībā uz personas apliecībām būtu jānodrošina, ka dalībvalstis var paļauties uz minēto dokumentu autentiskumu, kad Savienības pilsoņi izmanto savas tiesības brīvi pārvietoties. Stingrāku drošības standartu ieviešanai būtu jānodrošina valsts iestādēm un privātām struktūrām pietiekamas garantijas, lai minētās iestādes un struktūras varētu paļauties uz personas apliecību autentiskumu, kad Savienības pilsoņi tās izmanto identifikācijas nolūkā.

- (30) Atšķirības zīme, ko veido dokumentu izsniedzošās dalībvalsts divu burtu valsts kods, kas iespiests negatīvā zilā taisnstūrī un ap kuru aplī izvietotas 12 dzeltenas zvaigznes, atvieglo dokumenta vizuālo pārbaudi, jo īpaši tad, kad dokumenta turētājs izmanto tiesības brīvi pārvietoties.
- (31) Saglabājot iespēju valstij noteikt papildu elementus, dalībvalstīm vienlaikus būtu jānodrošina, ka šādi elementi nemazina kopīgo aizsardzības elementu efektivitāti un negatīvi neietekmē personas apliecību pārrobežu savietojamību, piemēram, spēju personas apliecības nolasīt ar ierīcēm, kuras izmanto dalībvalstis, kas nav izsniegušas personas apliecības.
- (32) Drošības standartu ieviešanai ģimenes locekļi, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, personas apliecībās un uzturēšanās atļaujās nebūtu jāizraisa nesamērīgs maksas palielinājums Savienības pilsoņiem vai trešo valstu valstspiederīgajiem. Dalībvalstīm minētais princips būtu jāņem vērā, izsludinot uzaicinājumus iesniegt piedāvājumus.
- (33) Dalībvalstīm būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka biometriskie dati pareizi identificē personu, kurai izsniegta personas apliecība. Šajā nolūkā dalībvalstis varētu apsvērt iespēju vākt biometriskos identifikatorus, jo īpaši sejas attēlu, paredzot personisku ierašanos valsts iestādēs, kuras izsniedz personas apliecības.

- (34) Dalībvalstīm būtu savstarpēji jāapmainās ar šādu informāciju, jo tā ir nepieciešama, lai piekļūtu drošajā datu nesējā iekļautajai informācijai un autentificētu un pārbaudītu to. Drošajā datu nesējā izmantotajiem formātiem jābūt sadarbspējīgiem, tostarp ar automatizētām robežkontroles sistēmām.
- (35) Direktīva 2004/38/EK attiecas uz situāciju, kad Savienības pilsoņiem, kuriem nav nepieciešamo ceļošanas dokumentu, vai Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie un kuriem nav nepieciešamo ceļošanas dokumentu, ir jādod visas saprātīgās iespējas ar citiem līdzekļiem pierādīt, ka uz viņiem attiecas tiesības brīvi pārvietoties. Šādi līdzekļi var būt arī pagaidu kārtā izmantoti identifikācijas dokumenti un šādiem ģimenes locekļiem izsniegtas uzturēšanās atļaujas.
- (36) Šajā regulā ievēro pienākumus, kas noteikti Hartā un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām. Tāpēc dalībvalstis tiek mudinātas sadarboties ar Komisiju, lai integrētu papildu elementus, kas padara personas apliecības pieejamākas un lietošanā ērtākas cilvēkiem ar invaliditāti, piemēram, vājredzīgām personām. Dalībvalstīm ir jāizpēta risinājumu, piemēram, mobilo reģistrācijas ierīču, izmantošana personas apliecību izsniegšanai personām, kas nav spējīgas ierasties iestādēs, kuras ir atbildīgas par personas apliecību izsniegšanu.

- (37) Uzturēšanās dokumentos, ko izsniedz Savienības pilsoņiem, būtu jāiekļauj īpaša informācija, lai nodrošinātu, ka šādu dokumentu turētāji visās dalībvalstīs tiek identificēti kā Savienības pilsoņi. Tam būtu jāveicina, ka tiek atzīta Savienības pilsoņu tiesību brīvi pārvietoties izmantošana un ar minēto izmantošanu saistītās tiesības, tomēr saskaņošanai būtu jāaprobežojas tikai ar to, kas ir vajadzīgs pašreizējo dokumentu trūkumu novēršanai. Dalībvalstis var brīvi izraudzīties formu, kādā minētie dokumenti tiek izsniegti, un varētu tos izsniegt *ICAO* dokumenta 9303 specifikācijām atbilstošā formā.
- (38) Attiecībā uz uzturēšanās dokumentiem, ko izsniedz ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, ir lietderīgi izmantot tādu pašu formu un aizsardzības elementus, kādi paredzēti Regulā (EK) Nr. 1030/2002, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1954⁸. Papildus tam, ka minētie dokumenti pierāda uzturēšanās tiesības, tie arī atbrīvo to turētājus, kuriem citādi būtu pienākums saņemt vīzu, no šā pienākuma, ja viņi Savienības teritorijā pavada Savienības pilsoni vai pievienojas Savienības pilsonim.
- (39) Direktīvā 2004/38/EK ir noteikts, ka dokumentus, ko izsniedz ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, sauc par “Savienības pilsoņa ģimenes locekļa uzturēšanās atļauju”. Identifikācijas atvieglošanas labad Savienības pilsoņa ģimenes locekļa uzturēšanās atļaujām vajadzētu būt standartizētam nosaukumam un kodam.

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1954 (2017. gada 25. oktobris), ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1030/2002, ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem (OV L 286, 1.11.2017., 9. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1954/oj>).

- (40) Ņemot vērā gan drošības risku, gan izmaksas, kas rodas dalībvalstīm, personas apliecības, kā arī Savienības pilsoņu ģimenes locekļu uzturēšanās atļaujas, kuras neatbilst šīs regulas prasībām, pakāpeniski būtu jāizņem no aprites. Attiecībā uz dokumentiem, kuros trūkst būtisku drošības elementu vai kuriem nav nodrošināta mašīnlasāmība, izņemšanai no aprites ir vajadzīgs īsāks termiņš.
- (41) Attiecībā uz personas datiem, kas tiks apstrādāti šīs regulas piemērošanas kontekstā, piemēro Regulu (ES) 2016/679, tostarp, piemēram, pārziņu un apstrādātāju pienākumu veikt atbilstīgus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu minēto personas datu apstrādes riskam atbilstošu drošības līmeni. Ir nepieciešams sīkāk precizēt aizsardzības pasākumus, kas piemērojami apstrādātajiem personas datiem, jo īpaši tādiem sensitīviem datiem kā biometriskajiem datiem. Datu subjekti būtu jāinformē par to, ka viņu dokumentos ir iestrādāts datu nesējs, kas satur viņu biometriskos datus, un par datu nesēja bezkontakta pieejamību, kā arī par visiem gadījumiem, kad tiek izmantoti dati, kas ietverti viņu personas apliecībās un uzturēšanās dokumentos. Datu subjektiem jebkurā gadījumā vajadzētu būt iespējai piekļūt personas datiem, kas tiek apstrādāti viņu personas apliecībās un uzturēšanās dokumentos, un vajadzētu būt tiesībām prasīt, lai gadījumos, kad šādi dati ir kļūdaini vai nepilnīgi, tie tiktu izlaboti, izsniedzot jaunu dokumentu. Datu nesējam vajadzētu būt īpaši drošam un efektīvi aizsargāt tajā glabātos personas datus pret nesankcionētu piekļuvi.

- (42) Dalībvalstīm vajadzētu būt atbildīgām par biometrisku datu pienācīgu apstrādi no datu savākšanas brīža līdz to iestrādāšanai īpaši drošajā datu nesējā, ievērojot Regulu (ES) 2016/679.
- (43) Dalībvalstīm būtu jāievēro īpaša piesardzība, sadarbojoties ar ārpakalpojumu sniedzējiem. Šādai sadarbībai nebūtu jāizslēdz dalībvalstu atbildība, kas saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem rodas par pienākumu neizpildi attiecībā uz personas datiem.
- (44) Šajā regulā ir nepieciešams noteikt pamatu datu vākšanai un glabāšanai personas apliecību un uzturēšanās dokumentu datu nesējā. Saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem un ievērojot nepieciešamības un samērīguma principus, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai datu nesējā glabāt citus datus elektronisko pakalpojumu vai citiem ar personas apliecību vai uzturēšanās dokumentu saistītiem mērķiem. Šādu citu datu apstrādei, tostarp to vākšanai un to izmantošanas mērķiem, vajadzētu būt atļautiem ar Savienības vai valsts tiesību aktiem. Visiem valsts datiem vajadzētu būt fiziski vai loģiski nošķirti no šajā regulā minētajiem biometriskajiem datiem, un tie būtu jāapstrādā saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679.

- (45) Saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu⁹, Komisijai sešu gadu laikā pēc šīs regulas piemērošanas dienas būtu jāveic šīs regulas izvērtējums, tostarp pamatojoties uz informāciju, kas apkopota, izmantojot konkrētus uzraudzības mehānismus, lai novērtētu regulas faktisko ietekmi un vajadzību īstenot turpmāku rīcību. Uzraudzības nolūkā dalībvalstīm būtu jāvāc statistika par to personas apliecību un uzturēšanās dokumentu skaitu, ko tās izsniegušas.
- (46) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, veicināt drošību un atvieglot Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesību brīvi pārvietoties izmantošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (47) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

⁹ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

- (48) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, Īrija ar 2024. gada 18. oktobra vēstuli ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.
- (49) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Hartā, to skaitā cilvēka cieņa, tiesības uz personas neaizskaramību, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās aizliegums, tiesības uz vienlīdzību likuma priekšā un diskriminācijas nepieļaušanu, bērna tiesības, vecu cilvēku tiesības, tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesības uz personas datu aizsardzību, tiesības brīvi pārvietoties un tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību. Īstenojot šo regulu, dalībvalstīm būtu jāievēro Harta.
- (50) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725¹⁰ 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas 2024. gada 13. septembrī sniedza atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

I nodaļa

Priekšmets, darbības joma un definīcijas

1. pants

Priekšmets

Šī regula pastiprina drošības standartus, kas piemērojami personas apliecībām, kuras dalībvalstis izsniedz saviem valstspiederīgajiem, un uzturēšanās dokumentiem, kurus dalībvalstis izsniedz Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties.

2. pants

Darbības joma

Šo regulu piemēro:

- a) personas apliecībām, ko dalībvalstis izsniedz saviem valstspiederīgajiem, kā minēts Direktīvas 2004/38/EK 4. panta 3. punktā;
- b) reģistrācijas apliecībām, ko Savienības pilsoņiem, kuri uzņēmējā dalībvalstī uzturas ilgāk nekā trīs mēnešus, izsniedz saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 8. pantu, un dokumentiem, kas apliecina pastāvīgu uzturēšanos un ko Savienības pilsoņiem uz pieteikuma pamata izsniedz saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 19. pantu;

- c) uzturēšanās atļaujām, ko Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, izsniedz saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 10. pantu, un pastāvīgās uzturēšanās atļaujām, ko Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, izsniedz saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 20. pantu.

Šo regulu nepiemēro identifikācijas dokumentiem, kas izsniegti pagaidu kārtā un kuru derīguma termiņš ir seši mēneši vai īsāks.

II nodaļa

Valstu izsniegtās personas apliecības

3. pants

Drošības standarti / forma / specifikācijas

1. Dalībvalstu izsniegtās personas apliecības izgatavo ID-1 formātā, un tajās iekļauj mašīnlasāmu joslu (*MRZ*). Šādas personas apliecības atbilst *ICAO* dokumentā 9303 noteiktajām specifikācijām un drošības standartu minimumam un Regulas (EK) Nr. 1030/2002, kas grozīta ar Regulu (ES) 2017/1954, pielikuma c), d), f) un g) punktā izklāstītajām prasībām.
2. Personas apliecībās iekļautie datu elementi atbilst *ICAO* dokumenta 9303 5. daļā noteiktajām specifikācijām.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, dokumenta numuru var norādīt I zonā, un norādīt personas dzimumu nav obligāti.

3. Dokumentā norāda tā nosaukumu “Personas apliecība” vai citu valstī ierasti lietotu apzīmējumu izsniedzošās dalībvalsts oficiālajā valodā vai valodās, un norāda vārdus “Personas apliecība” vismaz vienā citā Savienības oficiālajā valodā.
4. Personas apliecības priekšpusē norāda apliecību izsniedzošās dalībvalsts divu burtu kodu, kurš iespiests negatīvā zilā taisnstūrī un ap kuru aplī izvietotas 12 dzeltenas zvaigznes.
5. Personas apliecībās iestrādā īpaši drošu datu nesēju, kas ietver apliecības turētāja biometriskos datus, proti, sejas attēlu un divus pirkstu nospiedumus, sadarbspējīgos digitālos formātos. Abu minēto biometrisko identifikatoru veidu ieguvei dalībvalstis piemēro tehniskās specifikācijas, kas noteiktas ar Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2018) 7767¹¹, kurš grozīts ar Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2021) 3726¹².

¹¹ Komisijas Īstenošanas lēmums C(2018) 7767 (2018. gada 30. novembris), ar ko nosaka tehniskās specifikācijas trešo valstu valstspiederīgo uzturēšanās atļauju vienotai formai un atceļ Lēmumu C(2002) 3069.

¹² Komisijas Īstenošanas lēmums C(2021) 3726 (2021. gada 4. jūnijs), ar ko attiecībā uz normatīvo atsauču sarakstu groza Īstenošanas lēmuma C(2018) 7767 III pielikumu.

6. Datu nesējs ir pietiekami ietilpīgs un spējīgs garantēt datu integritāti, autentiskumu un konfidencialitāti. Glabātie dati ir pieejami bezkontakta veidā un ir aizsargāti, kā noteikts Īstenošanas lēmumā C(2018) 7767, kurš grozīts ar Īstenošanas lēmumu C(2021) 3726. Dalībvalstis apmainās ar informāciju, kas nepieciešama, lai autentificētu datu nesēju un piekļūtu 5. punktā minētajiem biometriskajiem datiem un pārbaudītu tos.
7. Bērnus, kas ir jaunāki par 12 gadiem, var atbrīvot no pirkstu nospiedumu ņemšanas prasības.

Bērnus, kas ir jaunāki par sešiem gadiem, atbrīvo no pirkstu nospiedumu ņemšanas prasības.

Personas, no kurām ir fiziski neiespējami iegūt pirkstu nospiedumus, atbrīvo no pirkstu nospiedumu ņemšanas prasības.
8. Ja nepieciešams un ja tas ir samērīgi attiecībā pret sasniedzamo mērķi, dalībvalstis var ievadīt izmantošanai savā valstī paredzētas ziņas un piezīmes, kas var būt prasītas saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Minimālo drošības standartu efektivitāte un personas apliecību pārrobežu savietojamība tā rezultātā nemazinās.
9. Ja dalībvalstis personas apliecībā iekļauj dubultu saskarni vai atsevišķu datu nesēju, šis papildu datu nesējs atbilst attiecīgajiem *ISO* standartiem un netraucē 5. punktā minētajam datu nesējam.

10. Ja dalībvalstis personas apliecībās glabā datus tādiem elektroniskajiem pakalpojumiem kā e-pārvaldes un e-darījumu pakalpojumi, šādus valsts datus fiziski vai loģiski nošķir no 5. punktā minētajiem biometriskajiem datiem.
11. Ja dalībvalstis personas apliecībās iekļauj papildu aizsardzības elementus, šādu personas apliecību pārrobežu savietojamība un minimālo drošības standartu efektivitāte tā rezultātā nemazinās.

4. pants

Derīguma termiņš

1. Personas apliecību minimālais derīguma termiņš ir pieci gadi un maksimālais derīguma termiņš – desmit gadi.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var paredzēt šādus derīguma termiņus:
 - a) derīguma termiņu, kas ir īsāks par pieciem gadiem, personas apliecībām, kuras izsniegtas nepilngadīgām personām;
 - b) izņēmuma gadījumos – derīguma termiņu, kas ir īsāks par pieciem gadiem, personas apliecībām, kuras izsniegtas personām īpašos un ierobežotos apstākļos un kuru derīguma termiņš ir ierobežots saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem;
 - c) derīguma termiņu, kas ir ilgāks par 10 gadiem, personas apliecībām, kuras izsniegtas personām, kas ir sasniegušas 70 un vairāk gadu vecumu.

3. Dalībvalstis izsniedz personas apliecību ar 12 mēnešu vai mazāku derīguma termiņu, ja ir īslaicīgi fiziski neiespējami noņemt pirkstu nospiedumus no pieteikuma iesniedzēja jebkura pirksta.

5. pants

Pakāpeniska izņemšana no aprites

1. Personas apliecības, kas neatbilst 3. pantā noteiktajām prasībām, kļūst nederīgas to derīguma termiņa beigās vai 2031. gada 3. augustā atkarībā no tā, kas ir agrāk.
2. Atkāpjoties no 1. punkta:
 - a) personas apliecības, kuras neatbilst *ICAO* dokumenta 9303 2. daļā noteiktajiem minimālajiem drošības standartiem vai kurās nav iestrādāta funkcionāla *MRZ*, kā definēts 3. punktā, kļūst nederīgas to derīguma termiņa beigās vai 2026. gada 3. augustā atkarībā no tā, kas ir agrāk;
 - b) personas apliecības, kuras izsniegtas personām, kas 2021. gada 2. augustā ir sasniegušas 70 un vairāk gadu vecumu, un kuras atbilst *ICAO* dokumenta 9303 2. daļā noteiktajiem minimālajiem drošības standartiem, un kurās ir funkcionāla *MRZ*, kā definēts 3. punktā, kļūst nederīgas to derīguma termiņa beigās.

3. Piemērojot 2. punktu, funkcionāla *MRZ* ir:
- a) mašīnlasāma josla, kas atbilst *ICAO* dokumentam 9303; vai
 - b) jebkura cita mašīnlasāmā josla, attiecībā uz kuru izsniedzošā dalībvalsts paziņo noteikumus, kas vajadzīgi, lai nolasītu un attēlotu tajā ietverto informāciju.

III nodaļa

Uzturēšanās dokumenti Savienības pilsoņiem

6. pants

Obligāti norādāmā informācija

Uzturēšanās dokumentos, ko dalībvalstis izsniedz Savienības pilsoņiem, norāda vismaz šādu informāciju:

- a) dokumenta nosaukums attiecīgās dalībvalsts oficiālajā valodā vai valodās un vismaz vienā citā Savienības oficiālajā valodā;
- b) skaidra norāde, ka dokuments izsniegts Savienības pilsonim saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK;
- c) dokumenta numurs;
- d) turētāja vārds (uzvārds un vārds(-i));
- e) turētāja dzimšanas datums;

- f) informācija, kas iekļaujama reģistrācijas apliecībās un dokumentos, kuri apliecina pastāvīgu uzturēšanos un kuri izsniegti attiecīgi saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 8. pantu un 19. pantu;
- g) izdevējietāde;
- h) apliecības priekšpusē – apliecību izsniedzošās dalībvalsts divu burtu kods, kurš iespiests negatīvā zilā taisnstūrī un ap kuru aplī izvietotas 12 dzeltenas zvaigznes.

Ja dalībvalsts nolēmj noņemt pirkstu nospiedumus, attiecīgi piemēro 3. panta 7. punktu.

IV nodaļa

Uzturēšanās atļaujas ģimenes locekļiem, kas nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie

7. pants

Vienotā forma

1. Izsniedzot uzturēšanās atļaujas Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kas nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, dalībvalstis izmanto to pašu formu, kura noteikta Padomes Regulā (EK) Nr. 1030/2002, kas grozīta ar Regulu (ES) 2017/1954 un īstenota ar Īstenošanas lēmumu C(2018) 7767, kurš grozīts ar Īstenošanas lēmumu C(2021) 3726.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, atļaujas nosaukums ir attiecīgi “Uzturēšanās atļauja” vai “Pastāvīgās uzturēšanās atļauja”. Dalībvalstis norāda, ka minētie dokumenti ir izsniegti Savienības pilsoņa ģimenes loceklim saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK. Šajā nolūkā dalībvalstis izmanto standartizēto kodu “Ģimenes loceklis ES DIR 2004/38/EK 10. pants” vai “Ģimenes loceklis ES DIR 2004/38/EK 20. pants”, norādot to datu laukā [10], kā minēts Regulas (EK) Nr. 1030/2002, kas grozīta ar Regulu (ES) 2017/1954, pielikumā.
3. Dalībvalstis var ievadīt datus, kurus izmanto valsts vajadzībām saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Ievadot un glabājot šādus datus, dalībvalstis ievēro Regulas (EK) Nr. 1030/2002, kas grozīta ar Regulu (ES) 2017/1954, 4. panta otrajā daļā noteiktās prasības.

8. pants

Esošo uzturēšanās atļauju pakāpeniska izņemšana no aprites

1. Uzturēšanās atļaujas, kas izsniegtas Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, un kas neatbilst 7. panta prasībām, kļūst nederīgas to derīguma termiņa beigās vai 2026. gada 3. augustā atkarībā no tā, kas ir agrāk.

2. Atkāpjoties no 1. punkta:

- a) uzturēšanās atļaujas, kuras izsniegtas Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kas nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, un kuras neatbilst *ICAO* dokumenta 9303 2. daļā noteiktajiem minimālajiem drošības standartiem vai kurās nav iestrādāta funkcionāla *MRZ*, kas atbilst *ICAO* dokumentam 9303, ir nederīgas;
- b) uzturēšanās atļaujas, kuras neatbilst 7. panta prasībām, bet atbilst *ICAO* dokumenta 9303 2. daļā noteiktajiem minimālajiem drošības standartiem un Regulas (EK) Nr. 1030/2002, kas grozīta ar Regulu (ES) 2017/1954, pielikuma c) un g) punktā noteiktajām prasībām, kļūst nederīgas to derīguma termiņa beigās vai 2031. gada 3. augustā, atkarībā no tā, kas ir agrāk.

V nodaļa

Kopīgi noteikumi

9. pants

Kontaktpunkti

1. Katra dalībvalsts izraugās vismaz vienu centrālo iestādi par kontaktpunktu attiecībā uz šīs regulas īstenošanu. Ja dalībvalsts ir izraudzījusies vairāk nekā vienu centrālo iestādi, tā izraugās, kura no šīm iestādēm būs kontaktpunkts attiecībā uz šīs regulas īstenošanu. Tā paziņo minētās iestādes nosaukumu Komisijai un pārējām dalībvalstīm. Ja dalībvalsts maina savu izraudzīto iestādi, tā attiecīgi informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka kontaktpunkti ir informēti par attiecīgajiem Savienības līmenī pastāvošajiem informācijas un palīdzības dienestiem, kuri ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/1724¹³ noteiktajā vienotajā digitālajā vārtejā, un ka tie spēj sadarboties ar šādiem dienestiem.

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1724 (2018. gada 2. oktobris), ar ko izveido vienotu digitālo vārteju, lai sniegtu piekļuvi informācijai, procedūrām un palīdzības un problēmu risināšanas pakalpojumiem, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV L 295, 21.11.2018., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj>).

10. pants

Biometrisko identifikatoru vākšana

1. Biometriskos identifikatorus vāc tikai kvalificēti un pienācīgi pilnvaroti darbinieki, kurus izraudzījušās par personas apliecību vai uzturēšanās atļauju izsniegšanu atbildīgās iestādes, nolūkā iestrādāt minētos identifikatorus īpaši drošajā datu nesējā, kas paredzēts 3. panta 5. punktā attiecībā uz personas apliecībām un 7. panta 1. punktā attiecībā uz uzturēšanās atļaujām. Atkāpjoties no pirmā teikuma, pirkstu nospiedumus vāc tikai kvalificēti un pienācīgi pilnvaroti šādu iestāžu darbinieki, izņemot gadījumus, kad pieteikumi iesniegti dalībvalsts diplomātiskajām un konsulārajām iestādēm.

Lai nodrošinātu biometrisko identifikatoru atbilstību pieteikuma iesniedzēja identitātei, pieteikuma iesniedzējs ar ikvienu pieteikumu izsniegšanas procesa gaitā vismaz vienu reizi ierodas personiski.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek ieviestas atbilstīgas un efektīvas biometrisko identifikatoru vākšanas procedūras, kuras atbilst Hartā, Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par bērna tiesībām noteiktajām tiesībām un principiem.

Situācijās, kad rodas grūtības saistībā ar biometrisko identifikatoru vākšanu, dalībvalstis nodrošina, ka ir ieviestas atbilstošas procedūras, lai respektētu attiecīgās personas cieņu.

3. Biometriskos identifikatorus, kas tiek glabāti personas apliecību vai uzturēšanās dokumentu personalizēšanas vajadzībām, glabā īpaši drošā veidā un ne ilgāk par 90 dienām no attiecīgā dokumenta izdošanas dienas. Apskaitot minētajam periodam, minētos biometriskos identifikatorus nekavējoties izdzēš vai iznīcina. Tas neskar to saglabāšanu, ja to prasa Savienības vai valsts tiesību akti, saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par datu aizsardzību.

11. pants

Personas datu aizsardzība un atbildība

1. Neskarot Regulu (ES) 2016/679, dalībvalstis nodrošina šīs regulas vajadzībām savāktu un glabāto datu un datu, kuriem piekļūts, drošību, integritāti, autentiskumu un konfidencialitāti.
2. Šajā regulā par Regulas (ES) 2016/679 4. panta 7. punktā minēto pārzini ir uzskatāmas par personas apliecību un uzturēšanās dokumentu izsniegšanu atbildīgās iestādes, un tās ir atbildīgas par personas datu apstrādi.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes var pilnībā veikt savus Regulā (ES) 2016/679 minētos uzdevumus, tostarp piekļūt visiem personas datiem un visai nepieciešamajai informācijai, kā arī piekļūt jebkurām kompetento iestāžu telpām vai datu apstrādes iekārtām.

4. Sadarbība ar ārpakalpojumu sniedzējiem neizslēdz dalībvalstu atbildību, kas var rasties saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem par pienākumu neizpildi attiecībā uz personas datiem.
5. Informāciju mašīnlasāmā formātā personas apliecībā vai uzturēšanās dokumentā iekļauj tikai saskaņā ar šo regulu un izsniedzošās dalībvalsts tiesību aktiem.
6. Personas apliecību un uzturēšanās dokumentu datu nesējā glabātajam turētāja sejas attēlam piekļūst tikai pienācīgi pilnvaroti kompetento valsts iestāžu, Savienības aģentūru un privātu struktūru darbinieki saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par datu aizsardzību, lai pārbaudītu:
 - a) personas apliecības vai uzturēšanās dokumenta autentiskumu;
 - b) turētāja identitāti, izmantojot tieši pieejamus salīdzināmus elementus, situācijās, kad uzrādīt personas apliecību vai uzturēšanās dokumentu ir tiesību aktos noteikta prasība.

Lai privātas struktūras piekļūtu sejas attēlam, ir vajadzīga arī turētāja piekrišana, izņemot gadījumus, kad piekļuve neatkarīgi no piekrišanas ir absolūti nepieciešama pirmajā daļā noteiktajos nolūkos un paredzēta Savienības vai valsts tiesību aktos saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par datu aizsardzību.

Sejas attēlu, kam piekļūts, ievērojot pirmo daļu, nesaglabā, ja vien tā turpmāka apstrāde nav nepieciešama pirmajā daļā noteiktajiem nolūkiem un nav paredzēta Savienības vai valsts tiesību aktos saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par datu aizsardzību. Sejas attēlu nesaglabā ilgāk, nekā tas ir nepieciešams minētajiem nolūkiem, to dzēš, tiklīdz pirmajā daļā minētā pārbaude ir pabeigta, un to nepārsūta trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, ja vien to neatļauj Savienības tiesību akti par datu aizsardzību.

7. Personas apliecību un uzturēšanās dokumentu datu nesējā glabātajiem diviem turētāja pirkstu nospiedumiem piekļūst tikai:
- a) nolūkos, kas noteikti 6. punkta pirmajā daļā;
 - b) saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par datu aizsardzību;
 - c) pienācīgi pilnvaroti kompetento valsts iestāžu un Savienības aģentūru darbinieki; un
 - d) kad uzrādīt dokumentu ir Savienības vai valsts tiesību aktos noteikta prasība.

Abus pirkstu nospiedumus, kuriem piekļūts, ievērojot šo punktu, nesaglabā.

12. pants

Uzraudzība

1. Līdz ... [viens gads pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] Komisija sagatavo sīki izstrādātu programmu šīs regulas tiešo iznākumu, rezultātu un ietekmes uzraudzībai, tostarp pievēršoties ietekmei uz pamattiesībām.
2. Uzraudzības programmā apraksta, kādā veidā un kādos laika intervālos tiks ievākti dati un citas nepieciešamās ziņas. Tajā norāda pasākumus, ko Komisija un dalībvalstis īsteno, vācot un analizējot datus un citas ziņas.
3. Dalībvalstis sniedz Komisijai datus un citas ziņas, kas vajadzīgas šādai uzraudzībai.

13. pants

Izvērtēšana

1. Līdz ... [seši gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] Komisija izvērtē šo regulu un iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par galvenajiem konstatējumiem. Ziņojumā jo īpaši pievēršas šādiem aspektiem:
 - a) šīs regulas ietekme uz pamattiesībām;

- b) Savienības pilsoņu mobilitāte;
 - c) biometriskās pārbaudes efektivitāte ceļošanas dokumentu drošības nodrošināšanā;
 - d) iespējamība turpināt personas apliecību vizuālu saskaņošanu;
 - e) nepieciešamība vēl vairāk saskaņot uzturēšanās dokumentu drošības elementus.
2. Dalībvalstis un attiecīgās Savienības aģentūras sniedz Komisijai informāciju, kas vajadzīga minētā ziņojuma sagatavošanai.

14. pants

Papildu tehniskās specifikācijas

1. Lai attiecīgā gadījumā nodrošinātu 2. panta a) un c) punktā minēto personas apliecību un uzturēšanās dokumentu atbilstību turpmākiem minimālajiem drošības standartiem, Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka papildu tehniskās specifikācijas šādās jomās:
- a) papildu drošības elementi un prasības, paredzot arī paaugstinātus standartus viltošanas, atdarināšanas un falsificēšanas novēršanai;

- b) regulas 3. panta 5. punktā minētā biometrisku elementu datu nesēja tehniskās specifikācijas un biometrisku elementu drošība, tostarp neatļautas piekļuves novēršana un validēšanas atvieglošana;
- c) kvalitātes prasības un kopīgu tehnisku standartu prasības, kas jāievēro attiecībā uz sejas attēliem un pirkstu nospiedumiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 15. panta 2. punktā.

- 2. Saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto procedūru var nolemt, ka šajā pantā minētās specifikācijas ir slepenas un netiek publicētas. Šādā gadījumā tās dara pieejamas tikai dalībvalstu izraudzītām struktūrām, kuras ir atbildīgas par izgatavošanu, un dalībvalsts vai Komisijas pienācīgi pilnvarotām personām.
- 3. Katra dalībvalsts izraugās vienu struktūru, kas ir atbildīga par personas apliecību izgatavošanu, un vienu struktūru Savienības pilsoņu ģimenes locekļu uzturēšanās atļauju izgatavošanai, un paziņo šādu struktūru nosaukumus Komisijai un pārējām dalībvalstīm. Dalībvalstis ir tiesīgas nomainīt šādas izraudzītās struktūras un par to attiecīgi informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

Dalībvalstis var arī nolemt izraudzīties vienu struktūru, kas ir atbildīga gan par personas apliecību, gan Savienības pilsoņu ģimenes locekļu uzturēšanās atļauju izgatavošanu, un paziņo minētās struktūras nosaukumu Komisijai un pārējām dalībvalstīm.

Arī divas vai vairākas dalībvalstis var nolemt izraudzīties vienu struktūru minētajiem mērķiem un par to attiecīgi informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

15. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) 1683/95 6. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

16. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

....,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs / priekšsēdētāja
